

maaal om Produktbestattningen er der ganske vist flere andre Spørgsmaal, hvorpaa jeg kunde ønske at gjøre en Del Bemærkninger ligesom ogsaa yderligere om hint; men der bliver jo vistnok Leilighed til oftere at komme ind herpaa, naar vi komme ind paa Enkeltighederne og saa at se, hvad det er, der kan vække Tvivl hos Thinget. Men jeg har i Dag med stor Stykke hørt Spørgsmaalet om selve Afgiftens Størrelse blive draget frem. Jeg kan ikke negte, at jeg er tilhøielig til, naar jeg ser, hvor vanskeligt det er at finde et nogenlunde passende Skatteobjekt, at blive i det Mindste staaende ved dette, — det er jo dog ikke 4 Mk. eller 6 Mk. pr. Tønde Skarrum, vi egentlig ville opkræve, men saa og saa Meget af det Produkt, der kommer frem af hver Tønde Skarrum. Jeg er da meget villig til, naar jeg til Gjengjæld faar andre Skattenedsættelser, der ere lovede, at følge den høitærede Minister her ved at holde paa de oprindeligt tilsigtede Afgiftsbeløb. Naar det Spørgsmaal er draget frem her om at gaa videre og at forhøje Brændevinsafgiften, kan jeg, som jeg tidt har havt Leilighed til at sige her, naar vi have talt om disse Spørgsmaal, slutte mig til de Betænkkeligheder, der reises mod at bestatte de fattige Klasser. Jeg kan kun indrømme, naar jeg ser paa vort hele Skattesystem, at det ikke er gunstigt for de fattige Klasser her i Landet, at det ikke er tilstrækkelig velfærdigt mod den store Mængde mindre velhavende Menneker i Landet. Naar jeg udregner, hvad der svares af de forskjellige Samfundsklasser, saa maa jeg i denne som i mange andre Henseender finde, at vort Skattesystem indeholder mangfoldige, betydelige, ja utaalnelige Uretfærdigheder, saa at man vel maa ønske, at der ikke bliver gaaet videre i at lægge forholdsvis tunge Byrder paa den mindre velhavende Del af Befolkningen. Men der er mange andre Afgifter end Brændevinsafgiften, der hvile paa den. Der er ikke en eneste af den store Masse almindelige Livsformødenheder, der desværre endnu rammes af Statens Skatteopkrævende Haand, som ikke bruges af den store Mængde af Befolkningen. Der er Salt! Hvem betaler det. Par Hundredetusind Rigsdaler, som tages

deraf. Ja, vore fattige Fiskere betale deres Part; men fremfor Alt betales disse Penge af hele den store Mængde omkring i Befolkningen, som pr. Hoved bruger mere Salt, end de Rige her i Landet. (Mørk: Smør!) Ja, Smør er i og for sig en vigtig Handelsartikel. Skal man kanske gjøre det vanskeliggere for os at udføre Smør, hvori vi have fundet en heldig Handelsartikel? Der er Sild! Hvem spiser de Sild, der indføres? Hvem betaler de 50 eller 100,000 Rd. Afgift af Sild andre end Fattigfolk? Stenolie! Afgiften deraf er en Afgift, som jeg, naar jeg sammenligner den med andre Afgifter, vil lade Ministeren beholde, men hvem bærer den? De fattige Folk, der bruge Stenolie, thi der er nu ikke noget mere almindeligt Belysningsmiddel omkring her i Landet. Men jeg skal ikke gaa videre ind herpaa. Ris! Ris bruges navnlig især naar Kornpriserne ere høje, som et ingenlunde ualmindeligt Fødemiddel, der er forholdsvis mindre dyrt for den store Mængde i Landet. Saa vidt jeg kender til de lavere Klassers Levemaade, tror jeg, at Risgrød ikke er noget ualmindeligt hos dem. Mange andre Artikler kunde man nævne, og gaar det blot igjennem at beholde saadanne Afgifter af Salt, Sild, Fisk, Ris. — Der er ogsaa Ost, og det er vore fattige Husmænd, der skulle betale disse Afgifter, som man ikke maa tro maales ved den Bagatel, der kommer ind i Statskassen, de 80,000 Rd., eller hvor meget det er — thi den største Del af Ost, der jo produceres her i Landet, betales jo med ganske andre Summer, specielt af Ost, men ogsaa af mange andre Artikler betales Afgiften fremfor alt Andet til Producenten. — Ser jeg paa denne Række af Afgifter, der tilsammen udgjør et meget betydeligt Beløb, saa vil jeg dog hellere høre dem og endogaa forhøje Brændevinsafgiften. Jeg vil foretrække at lægge nogle Skilpaa Brændevinen hellere end paa de andre Ting. (S. A. Hansen: Hør!). Det ærede Medlem siger: Hør! Men det forekommer mig, at denne Betragtning er temmelig fornøftig, og Enhver, der virkelig har de lavere Klassers Tarv for Die, maa foretrække at betale noget Mere for Brændevinen, der dog ikke maa siges i den Grad at være Noget, der er saaledes stillet som